

~~4431 (old)~~
D.
E M B L E M A S,
E
P O E S I A S,

Com que se adornou a Caza Professa
DO BOM JESUS DE GOA,

*Quando nelle se celebraraõ
as Exequias*

DO ILLUSTRIS. E EXCELLENTIS. SENHOR

D. LUIZ
DE MENEZES

*Conde da Ericeira, Marquez do Louriçal,
segunda vez Viso-Rey, e Capitaõ Ge-
neral do Estado da India.*

EMBLÉMAS

I

POÉSIES

Comme par le docteur Louis Broussin

DOCTEUR EN MÉDECINE

de la Faculté de Médecine de Paris

à Paris chez le Citoyen

DE LAUNAY & BÉGIN, au Salon

D. L. U. I. Z.

DE MÈNES

Comme en France, Marquis de Lamoignon

Secrétaire des Lettres, & Capitaine de

l'art de l'Écriture de la main.

ILLUSTRISSIMI, ATQUE EXCELLENTISSIMI
D. D. LUDOVICI CAROLI
DE MENEZES
ELOGIUM FUNEBRE.

Quantulus regit lapis;
Quem nulla non reteget Historia;
Nulla non Ætas!
Urna hæc, Viator,
Ludovicum Carolum de Menezes
Comitem de Eryceira
Marchionem Lourifalis,
Bis Pro Regem Indiæ,
Virtutis Emeritum, Immortalitatis Alumnum,
Ereptum tempori custodit æternitati.
Natalem Lusitaniæ, Uxorem Galliæ;
Virtutem, Imperia, Felicitatem
Debet sibi.
Maiores sortitus, quos talis deceret soboles;
Fulgorem natalium claritate Facinorum cumulavit;
Avorum titulos,
Novo titulo adauctus,
Transmisit ad Posteror.
Arma tractavit, vel cum ferre vix posset;
Posuit militiæ rudimenta victorias:
Vix Ephebus
In Campum-Maiorem per medios hostium cuneos
Præsidarium Militem dum immittit suppetias,
Arcem eripuit periculo, Hosti victoriam.
Nullam non lauream consequutus,
Seu cum in Europâ diceret Militem,
Seu cum in Indiâ ageret Ducem.

Pene Exephebus Indiæ Pro Rex
Arabum Classem, & vires,
Dum profligat in ipso Portu,
Cogit pati naufragium.
Publicæ felicitatis Pater
Nihil in suâ magis amavit fortunâ,
Quàm quòd prodesse, non solum Miseris;
Sed et felicibus posset.
Paratus beneficia donare vel Injuria:
Bonis æque benignus, ac severus malis;
Profusus in pauperes,
Id unum in divitiis habuit charum,
Quòd posset sine vicio prodigere.
Dei clientelam obsequio,
Hominum amorem comitate,
Reipublicæ incrementa consilio,
Hostium admirationem fortitudine,
Orbis desiderium suis virtutibus
Occupavit:
Ex in Ludovico
Non senio solum, sed et infantia caruere:
Amica medijs virtus.
Galliæ Regnum, ac Regem
Præconem sui habuit magnificum,
Noluic munificum:
Memor quid deberet Patriæ, quid suo Regi,
Posthabitâ Gallicâ Munificencia,
Regi suo litavit, ac Patriæ.
In eam redûx
Semper se sibi parem præbavit,
Qui virtutibus suis utramque fortunam
Erudiit.
Maiorum omnem cujusque litteraturæ gloriam
Suam fecit, dum Encyclopædiam confecit;
Gladium innectens calamo,
Cæsarem restituit nostro sæculo.

Regiæ

Regiæ Uiyssiponenſis Academiæ,
Novi Luſitaniæ firmamenti,
Stellam dicam, an Solem?
Gallum, ſi Gallicè loqueretur;
Si Italicè, Italum; Romanum diceres, ſi Latinè.

Ex otio operoſo
Revocavit in Indiam,
Fluctuanti Indiæ
Par procellæ Dux datus:
In eam vix appulit,
Devicto Boucellonio,
Ex Bardeſii Provinciâ reſtauratâ,
Regimen triumphis auſpicatur.

At Heu!

Quod pervenit ad ſummum, feſtinat ad exitum:

Qui ſerò venerat, maturè abit.

Qui nullus fortunæ caſus non declinaverat,

In Indiâ Tumulum non potuit declinare.

Indiæ incolumitati dum proſpicit,

Deeſt ſuæ:

Quem vincere Bella non poterant,

Oppreſſere victoriæ.

Inſenſiſſimum Hoſtem Marattam dum conſicit;

Deſicit, an triumphat?

In Oriente novus Sol occidit, dum occidit,

Perit, dum Perimit.

Clariffimo Imperatori idipſum fuit vincere,

Quod vivere:

Niſi quòd cum jam deſierit vivere,

Adhuc vincere non ceſſavit.

Non proſunt alij, niſi quandiu ſunt;

Optimi proſunt etiam, quia fuerunt.

Numini debet Rex Indica, quòd non perierit;

Ludovico, quòd cœperit triumphare.

Imperium Indicum reſtaurare

Post Ludovicum jam liceat omnibus;

Quod

Quod ante ipsum licuit nemini:
At, si quæ posthac felicitas oriatur;
Posthuma sit, Patre sepulto.
Si victoria morte Ducis pensanda erat;
Non donatur à superis, dum tanti emitur:
Nec centum Palmæ unam æquant cupressum
Nec mille Triumphi unum Funus.
Eum India amisit Principem,
Quem vel Privatum
Non sine luctu publico tumulasset:
Et quæ justa optimo Principi
Negare, nisi injusta, non posset,
Dum persolvit Parentalia,
Amisisse se Patrem profiteretur in Principe:
Fer India, de cordis ardoribus Rogo suppetias:
Eum Patria amisit Civem,
Qui nusquam nec illaudatus possit,
Nec illacrymatus efferri.
Eum Christiana Respublica Assertorem;
Qui sine omnium damno mori non posset;
At tot laureatum titulis, ac victoriis,
Tanto populorum luctu,
Tantâ Reipublicæ, ac Religionis jacturâ
Tanto Bonorum omnium desiderio occumbere;
Non Mori, Triumphare est,
Æternum vivit, qui sic moritur.
In communi jactura communis sit luctus:
Unus in communi luctu
Cælium videat cætus,
Cui additur Incrementum.
Ea jactura
Minori compensari lucro non poterat.
Tanto funeri Præficæ
Omnes adsint virtutes:
Omnes riserunt in vivo;
Omnes lamententur in Mortuo.

Misceat lacrimas et JESU Societas ;
Atque æternum merito Principi,
Amoris , ac Doloris pignus
Ponat grati animi Monumentum.
Annos Ludovici si à rebus gestis recenseas,
Non è mensibus , sed è sæculis
Credes esse conflatos :
At diu non retinuit Animam ;
Quia habuit pretiosam , furto locus est factus :
Decimum lustrum vix excessit :
Indiæ votis vixit parum ;
Virtutibus , Gloriæ , sibi , satis diu :
Sat diu vixit , qui sat bene.
In Divi Antonij pervigilio migrat è vitá ;
Ut eum viæ Ducem haberet ad æternitatem ,
Quem eo die anno superiore ,
Relatà à Boucellonio victoriá ,
Ducem habuit ad nominis immortalitatem ;
Ad Divi Xaverij tumulum tumulatur
Heliotropium ad solem suum ,
Anno salutis M. DCC. XLII.
Heu ! Quantus vir quantulá urnà tegitur !
Metire , Viator , & memor abi.

